

Karel Hynek Mácha

Máj

Byl pozdní večer - první máj -
večerní máj - byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváněl háj.
O lásce šeptal tichý mech;
květoucí strom lhal lásky žel,
svou píseň slavík růži pěl,
růžinu jevil vonný vzdech.
Jezero hladké v křovích stinných
zvučelo temně tajný bol,
břeh je objímal kol a kol;
a slunce jasná světů jiných
bloudila blankytnými pásy,
planoucí tam co slzy lásky.

I světy jich v oblohu skvoucí
co ve chrám věčné lásky vzešly;
až se – milostí k sobě vroucí
změnivše se v jiskry hasnoucí –
bloudící co milenci sešly.

VÁCLAV HRABĚ

VARIACE NA RENESANČNÍ TÉMA

Láska je jako večernice
plující černou oblohou
Zavřete dveře na petlice!
Zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla
vy
kterým srdce zkameněla

Láska je jako krásná loď
která ztratila kapitána
námořníkům se třesou ruce
a bojí se co bude zrána

Láska je bolest z probuzení
a horké ruce hvězd
které ti sypou oknem do vězení
květiny ze svatebních cest

Láska je jako večernice
plující černou oblohou
Náš život
hoří jako svíce
a mrtví
milovat nemohou

Jiří Suchý

PĚT STRUN

Pět strun úplně stačí
Aby se mohlo hrát
Aby ten kdo se mračí
Se mohl začít smát

Když pátá struna schází
No tak to nevadí
Člověk si bez nesnází
Se čtyřmi poradí

A když chybí ta čtvrtá
(I to se může stát)
Hlavou mi stále vrtá
Proč dál bych neměl hrát

Když třetí struna schází
No tak to nevadí
Člověk zas bez nesnází
Si s dvěma poradí

Když další strunu vezme d'as
(Ne že bych vám to přál)
Nevěšte hlavu prosím vás
A klidně hrajte dál

A když vám na kytáře
Nezbude vůbec nic
Nechmuřte proto tváře
Zpívejte z plných plic

Jiří Suchý

LOKL SI VOJÁK KOŘALKY

Lokl si voják kořalky
A pak odešel do války
A doma nechal tu svou holku brečet

Když se vrátil nazpátek
Nečekala ho u vrátek
A dál už jsem to knížku radši nečet‘

Ona ta jeho rozmilá
Se s civilistou spustila
Tak prej už se to během válek stává

Pochopil voják že je sám
A pak odešel bůh ví kam
Byla to pro něj trochu silná káva

A jestli chcete vědět jak to vím
Tak to je tím tak to je tím tak to je tím
Že ten voják přeudatnej
Mladej trochu neobratnej
Hodně pyšnej málo platnej
Jsem byl já

Ta holka přál bych vám ji znát
Pěkná svižná tak akorát
Tu vypustil jsem jak se říká z hlavy

A našel jsem si jinou práci
Která se někdy nevyplácí
Která mě ale celkem vzato baví

A tak někdy jen tak z rozmaru
Zaskočte si ke mně na faru
Na faru
Na faru
Kubelíkova 12 za kostelem vlevo

Jiří Žáček

Šťastný člověk

Mám štěstí,
že jsem se nenarodil v Hirošimě,
nýbrž v Chomutově.

Mám štěstí,
že jsem nechodil do školy v Bronxu,
nýbrž ve Strakonících.

Mám štěstí,
že jsem vojnu neodsloužil v Čečensku,
nýbrž v Kostelci nad Labem.

Mám štěstí,
že moje děti nepřišly na svět v Černobyli,
nýbrž ve Vlašimi.

Mám štěstí,
že náš dům nestojí ve Srebrenici,
nýbrž v Praze.

Mám štěstí,
že v září 2005 jsem nepobýval v New Orleansu,
nýbrž ve Frýdlantu v Čechách.
Jak strašně důležité
je slovo nýbrž!

Jiří Žáček

Zabijačka v Kotěhůlkách

Už se chystá zabijačka,
jde se na to vědecky.
Řezník už si brousí nože,
kluci běží pro necky.

Čuník tuší, co ho čeká,
protestuje ve chlívku:
"Ze mne chcete dělat škvarky,
ovárek a polívku?"

Psy a kočky máte rádi -
proč se mstíte praseti?
Nechte toho zabíjení,
berte ohled na děti!"

Rozzlobil se, drcnul hlavou,
povolila závora:
Než se řezník vzpamatoval,
čuník zmizel ze dvora.

Už je dávno za horama,
a tím končí povídka.
Utekly jim jitnice,
ovárek i jelítka.